

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach zapewniających możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w czasie epidemii COVID-19

Art. 1. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, pracownik lub osoba pozostająca w stosunku cywilnoprawnym z pracodawcą ma prawo do nieodpłatnego wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2.

2. Testy, o których mowa w ust. 1, mogą być finansowane ze środków publicznych.

3. Liczba testów, o których mowa w ust. 2, może podlegać ograniczeniu, z uwagi na ich dostępność.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia, kierując się koniecznością przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się choroby COVID-19 oraz aktualną sytuacją epidemiczną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na świecie, określi w drodze rozporządzenia, liczbę testów, o których mowa w ust. 2, możliwych do wykonania w jednostce czasu.

Art. 2. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, jeżeli jest to niezbędne do przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się choroby COVID-19 w zakładzie pracy lub innym miejscu wyznaczonym do wykonywania pracy, pracodawca może żądać od pracownika lub osoby pozostającej w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą, podania informacji o posiadaniu negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem.

2. Z obowiązku podania informacji o posiadaniu negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem, zwolniony jest pracownik lub osoba pozostająca w stosunku cywilnoprawnym z pracodawcą, które przedstawią informację o przebytej infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub o wykonaniu szczepienia przeciwko COVID-19.

3. Udostępnienie pracodawcy danych osobowych, o których mowa w ust. 1 lub 2, następuje na każde żądanie pracodawcy, w formie oświadczenia pracownika lub osoby

pozostającej w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą, których dane dotyczą. Pracodawca może żądać udokumentowania danych osobowych w zakresie niezbędnym do ich potwierdzenia przez okazanie negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem, zaświadczenia o przebytej infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub certyfikatu o zaszczepieniu przeciwko COVID-19.

4. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 1 lub 2, jest dopuszczalne przez okres niezbędny do realizacji celu, o którym mowa w ust. 1, nie dłużej jednak niż do upływu okresu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.

5. Pracodawca jest obowiązany przechowywać dane osobowe, o których mowa w ust. 1 lub 2, w sposób gwarantujący zachowanie ich poufności, integralności, kompletności oraz dostępności, w warunkach niegroźących uszkodzeniem, zniszczeniem lub ujawnieniem osobom trzecim przez okres, o którym mowa w ust. 4.

6. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1 lub 2, mogą być dopuszczone wyłącznie osoby posiadające upoważnienie do przetwarzania takich danych wydane przez pracodawcę. Osoby dopuszczone do przetwarzania takich danych są obowiązane do zachowania ich w tajemnicy.

7. Pracodawca niezwłocznie usuwa dane osobowe, o których mowa w ust. 1 lub 2, których dalsze przetwarzanie jest zbędne do realizacji celu określonego w ust. 1.

8. W przypadku, w którym pracownik lub osoba pozostająca w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą, odmawia udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1 lub 2, pracodawca traktuje takiego pracownika lub osobę pozostającą w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą, jak osobę, która nie posiada negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem, nieposiadającą statusu ozdowieńca lub, która nie wykonała szczepienia przeciwko COVID-19.

9. W przypadku pracownika lub osoby pozostającej w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą, które przekazały informację o braku posiadania wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem, braku przebycia infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub braku zaszczepienia przeciwko COVID-19, pracodawca może:

- 1) dokonać zmiany w zakładzie pracy lub innym miejscu wyznaczonym do wykonywania pracy, w tym sposobu wykonywania pracy przez pracowników lub osoby pozostające w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą;
- 2) dokonywać zmian w systemach lub rozkładach czasu pracy pracowników lub osób pozostających w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą;
- 3) polecić pracownikowi lub osobie pozostającej w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą wykonywanie pracy poza miejscem jej wykonywania określonym w umowie, w ramach tej samej miejscowości lub powierzyć pracownikowi lub osobie pozostającej w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą innego rodzaju pracę za wynagrodzeniem odpowiadającym rodzajowi pracy, nie niższym niż dotychczasowe.

Art. 3. Działania, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.) oraz w art. 2, podejmowane przez pracodawcę wobec pracownika lub osoby pozostającej w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą w związku z posiadaniem negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem, przebyciem infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub wykonaniem szczepienia przeciwko COVID-19, albo nieposiadaniem ważnego negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48h przed jego okazaniem, nieprzebyciem infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub niewykonaniem szczepienia przeciwko COVID-19, nie stanowią naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu.

Art. 4. 1. Nie podlega czasowemu ograniczeniu w prowadzeniu działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 46b pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, przedsiębiorca lub podmiot niebędący przedsiębiorcą, prowadzący działalność gospodarczą, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana na rzecz osoby posiadającej negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem.

2. Czasowemu ograniczeniu w prowadzeniu działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 46b pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu

zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie podlega również przedsiębiorca lub podmiot niebędący przedsiębiorcą, prowadzący działalność gospodarczą, który wykonuje działalność gospodarczą na rzecz osoby, która przebyła infekcję wirusa SARS-CoV-2 lub osoby zaszczepionej przeciwko COVID-19.

3. Przedsiębiorca lub podmiot niebędący przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 1 lub 2, może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1 lub 2, okazania negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem, zaświadczenia o przebytej infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub certyfikatu o zaszczepieniu przeciwko COVID-19.

4. Osoba, o której mowa w ust. 1 lub 2, okazuje na wezwanie przedsiębiorcy lub podmiotu niebędącego przedsiębiorcą, lub osoby przez niego upoważnionej, negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem, zaświadczenie o przebytej infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub certyfikat o zaszczepieniu przeciwko COVID-19.

5. Osobę, która odmawia okazania dokumentów, o których mowa w ust. 4, traktuje się jako osobę nieposiadającą negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem, nieposiadającą statusu ozdrowieńca lub niezaszczepioną przeciwko COVID-19.

6. Czynności stanowiące realizację działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1 lub 2, są wykonywane przez osobę posiadającą negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem, po przebytej infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub zaszczepioną przeciwko COVID-19.

Art. 5. 1. W celu weryfikacji czy dana osoba posiada wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, zakończyła izolację w warunkach domowych, izolację albo hospitalizację z powodu zakażenia wirusem SARS-CoV-2 lub poddana została szczepieniu przeciwko COVID-19, wraz z danymi zawartymi w unijnym cyfrowym zaświadczeniu COVID w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz. Urz. UE L 211 z 15.06.2021, str. 1), zwanym dalej „unijnym

cyfrowym zaświadczeniem COVID”, lub w zaświadczeniach, o których mowa w art. 3 i 4, może być przetwarzany wizerunek twarzy posiadacza zaświadczenia.

2. Do weryfikacji danych zawartych w unijnym cyfrowym zaświadczeniu COVID oraz wizerunku twarzy, o których mowa w ust. 1, stosuje się aplikację mobilną udostępnioną przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.

3. Do weryfikacji statusu zdrowotnego wystarczające jest sprawdzenie ważności unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID oraz odczytanie kodu QR, a także wizerunku twarzy posiadacza tego zaświadczenia, jeżeli dotyczy osoby dokonującej weryfikacji, o której mowa w ust. 2.

Art. 6. 1. Osoba wykonująca zawód medyczny jest uprawniona do wydania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID wraz z odwzorowaniem wizerunku twarzy posiadacza tego zaświadczenia.

2. W celu, o którym mowa w ust. 1, osoba wykonująca zawód medyczny przetwarza dane osobowe posiadacza unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID oraz jego jednostkowe dane medyczne, o których mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292), w tym dane dotyczące stanu zdrowia.

3. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 2, jest dopuszczalne przez okres niezbędny do realizacji celów, o których mowa w ust. 1, nie dłużej jednak niż do upływu okresu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.

4. Osoby dopuszczone do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 2, obowiązane są do zachowania ich w tajemnicy.

5. Osoba, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie usuwa dane osobowe, o których mowa w ust. 2, których dalsze przetwarzanie jest zbędne do realizacji celu określonego w ust. 1, gromadzonych w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19.

Art. 7. Kierownik podmiotu wykonującego działalność leczniczą może nałożyć obowiązek zaszczepienia się przeciwko COVID-19 na jego pracowników oraz osoby pozostające w stosunku cywilnoprawnym z tym podmiotem, jeżeli nie ma przeciwwskazań do szczepienia w zakresie ich stanu zdrowia.

Art. 8. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 617 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 464) w art. 54a w pkt 15 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) ministrowi właściwemu do spraw zdrowia”.

Art. 9. W ustawie z dnia z 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2021 r. poz. 816 i 1000) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 55 po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Fotografia, o której mowa w art. 29, z ostatniego wydanego dowodu osobistego, jest przekazywana z Rejestru Dowodów Osobistych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292).”;

2) w art. 66 w ust. 3 po pkt 13a dodaje się pkt 13b w brzmieniu:

„13b) minister właściwy do spraw zdrowia;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 3 w pkt 1 po lit. k dodaje się lit. ka w brzmieniu:

„ka) wizerunek twarzy;”;

2) w art. 15 po ust. 4d dodaje się ust. 4e w brzmieniu:

„4e. Minister właściwy do spraw informatyzacji, jako organ prowadzący Rejestr Dowodów Osobistych, o którym mowa w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2021 r. poz. 816 i 1000) oraz centralną ewidencję wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych, o której mowa w ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 617 oraz z 2021 r. poz. 464):

1) przekazuje do Centralnego Wykazu Usługobiorców dane, w zakresie określonym w art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. ka;

2) zapewnia stały dostęp do danych, w zakresie określonym w art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. ka.”.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach zapewniających możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w czasie epidemii COVID-19, zwany dalej „projektem ustawy”, wprowadza rozwiązania w zakresie:

- 1) możliwości wykonywania przez pracownika (lub osoby pozostającej w stosunku cywilnoprawnym z pracodawcą) nieodpłatnych testów w kierunku SARS-CoV-2, w tym finansowanych ze środków publicznych.

Powyzsze rozwiązania zapewnić ma swobodny dostęp do nieodpłatnych testów w kierunku SARS-CoV-2 (zarówno finansowanych ze środków publicznych, jak i zapewnianych przez pracodawców). Minister właściwy do spraw zdrowia określał będzie - w drodze rozporządzenia - maksymalną liczbę testów, finansowanych ze środków publicznych, które będą mogły być nieodpłatnie wykonane przez daną osobę w jednostce czasu. Przedmiotowe instytucje normatywne gwarantować mają powszechną możliwość testowania grupy pracowników oraz osób pozostających w stosunku cywilnoprawnym z pracodawcą, co skutkować ma zwiększeniem bezpieczeństwa zdrowotnego w tej populacji.

- 2) możliwości żądania pracodawcy od pracownika lub osoby pozostającej w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą okazania informacji o posiadaniu ważnego negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, informacji o przebytej infekcji wirusa SARS-CoV-2, lub wykonaniu szczepienia przeciwko COVID-19.

Intencją projektodawcy jest umożliwienie pracodawcy sprawowanie rzeczywistej kontroli nad ryzykiem wystąpienia infekcji wirusa SARS-CoV-2 powodującego chorobę COVID-19 w zakładzie pracy. W celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania tej choroby, niezbędne jest wyposażenie pracodawcy w instrument weryfikacji statusu zdrowotnego wszystkich pracowników oraz osób pozostających w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą zatrudnionych w danym miejscu pracy. Weryfikacja tożsamości odbywać się będzie poprzez okazanie dokumentu poświadczającego stan zdrowia w kontekście choroby COVID-19, przede wszystkim unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID albo certyfikatu w postaci uproszczonej, tj. uproszczonego certyfikatu, wraz z wizerunkiem osoby, której dane dotyczą, czego będzie można dokonać za pomocą aplikacji mobilnej udostępnionej bezpłatnie przez Centrum e-Zdrowia (jednostka podległa ministrowi właściwemu do spraw zdrowia). Projektodawca zwraca uwagę na dopuszczalny okres przetwarzania danych osobowych

pracowników lub osób pozostających w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą przez pracodawcę i określa go jako: okres niezbędny do realizacji celu regulacji, nie dłużej jednak niż do upływu okresu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.

Pracodawca jest obowiązany przechowywać dane osobowe, w sposób gwarantujący zachowanie ich poufności, integralności, kompletności oraz dostępności, w warunkach niegroźących uszkodzeniem, zniszczeniem lub ujawnieniem osobom trzecim przez okres niezbędny do realizacji określonego w projekcie ustawy celu, jednak nie dłużej niż do upływu okresu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.

Projekt ustawy wprowadza stosowne postanowienia odnoszące się do sposobu przetwarzania danych osobowych z poszanowaniem zasad wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, w tym ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit b RODO), minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit c RODO), ograniczenia przechowywania (art. 5 ust. 1 lit c RODO), zapewnienia zasady rozliczalności (art. 5 ust. 2 RODO) oraz uwzględnienia art. 25 RODO w fazie projektowania;

3) możliwości delegowania pracowników lub osób pozostających w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą do pracy poza stałe miejsce pracy lub do innego rodzaju pracy, z wynagrodzeniem odpowiadającym rodzajowi pracy.

Instrumentem hamującym rozprzestrzenianie się transmisji wirusa SARS-CoV-2, w który wyposażony zostanie na mocy projektu ustawy pracodawca, jest możliwość delegowania pracownika lub osoby pozostającej w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą do pracy poza jego stałe miejsce pracy, a także do innego rodzaju pracy, w sytuacji gdy taki pracownik oraz osoba pozostająca w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą przekazał informacje o braku zaszczepienia przeciwko COVID-19 lub braku przebycia infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub w przypadku posiadania pozytywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2. Pozwoli to zapewnić pracodawcy bezpieczne warunki pracy, a także ułatwi organizowanie wykonywania tej pracy przez pozostałych pracowników lub osób pozostających w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą w zakładzie pracy. Z uwagi na fakt, iż

możliwość weryfikacji stanu zdrowotnego ww. pracowników przez pracodawcę traktuje się jako prawo, to osoba, która odmawia przekazania powyższych informacji, traktowana jest na mocy projektu ustawy jako odpowiednio osoba niezaszczepiona przeciwko COVID-19, nieposiadająca statusu ozdowieńca lub aktualnego negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2;

4) niepodlegania przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą ograniczeniom wprowadzanym w związku ze stanem epidemii lub zagrożenia epidemicznego w przypadku świadczenia usług przez pracowników lub osób pozostających w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą i na rzecz osób posiadających negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, ozdowieńców i zaszczepionych.

Nie podlega czasowemu ograniczeniu w prowadzeniu działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 46b pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, przedsiębiorca lub podmiot niebędący przedsiębiorcą, prowadzący działalność gospodarczą, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana na rzecz osoby zaszczepionej przeciwko COVID-19, osoby po przebytej infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub osoby posiadającej negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego nie wcześniej niż 48 godzin przed jego okazaniem oraz czynności stanowiące realizację tej działalności gospodarczej, są wykonywane przez osobę spełniającą powyższe warunki.

Podmiot prowadzący działalność gospodarczą będzie mógł żądać od klienta okazania certyfikatu o zaszczepieniu przeciwko COVID-19, zaświadczenia o przebytej infekcji wirusa SARS-CoV-2 lub aktualnego negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2. Osobę, która odmawia okazania powyższych dokumentów traktować się będzie jako osobę niezaszczepioną przeciwko COVID-19, nieposiadającą statusu ozdowieńca lub nieposiadającą aktualnego negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2.

Projektowane rozwiązania są ograniczone do okresu niezbędnego do realizacji określonego w projekcie ustawy celu, jednak nie dłużej niż do upływu okresu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia przeciwdziałania rozprzestrzeniania się choroby COVID-19 na terenie zakładu pracy;

- 5) wykorzystania rozwiązań teleinformatycznych, tj. unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID, w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz. Urz. UE L 211 z 15.06.2021, str. 1) jako „uproszczonych certyfikatów” z możliwością wykorzystania wizerunku osoby, której dane dotyczą.

Do weryfikacji danych zawartych w unijnym cyfrowym zaświadczeniu COVID oraz wizerunku osoby, której dane dotyczą, zastosowanie będzie miała nowa aplikacja mobilna udostępniona przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwa w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia, tj. Centrum e-Zdrowia. Aplikacja o nazwie Skaner Certyfikatów COVID występować będzie w dwóch wersjach systemowych. Pierwsza wersja aplikacji będzie dedykowana Straży Granicznej, druga zaś wszystkim obywatelom. Obie wersje będzie można pobrać w sklepach App Store i Google Play. Wersja w pierwszym wariantcie, z której będzie korzystała Straż Graniczna, oprócz statusu weryfikacji przetwarzać będzie również dane z zeskanowanego certyfikatu takie jak: imię i nazwisko posiadacza certyfikatu, data urodzenia posiadacza certyfikatu i identyfikator certyfikatu. Wersja druga będzie dedykowana wszystkim obywatelom. W niej prezentowany będzie jedynie status zdrowotny weryfikacji (certyfikat potwierdzony lub certyfikat niepotwierdzony) na podstawie skanowania kodu QR umieszczonego w certyfikacie. Aby dokonać weryfikacji, osoba weryfikująca musi zeskanować kod QR znajdujący się na certyfikacie. Po zeskanowaniu kodu QR zostanie zaprezentowany status weryfikacji certyfikatu. Aplikacja Skaner Certyfikatów COVID nie będzie przechowywać danych z zeskanowanych kodów, które znajdują się na unijnych cyfrowych zaświadczeniach COVID. Aplikacja nie będzie przysyłać danych, które odczytała na podstawie zeskanowanego kodu QR, a tryb działania aplikacji będzie w pełni offline w zakresie weryfikacji kodów (w trybie online aplikacja będzie pobierała klucz do weryfikacji QR kodu).

Wymaga podkreślenia, iż w ramach unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID-19, o którym mowa w art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia

w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19, nie dopuszcza się przetwarzania wizerunku osoby, której dane w tym zaświadczeniu dotyczą. W związku z powyższym, na potrzeby uproszczonego certyfikatu, który w warunkach tego projektu ustawy ogranicza się jedynie do przedstawiania statusu zdrowotnego (bez prezentacji pozostałych danych), niezbędnym było umocowanie w przepisie możliwość przetwarzania w tym dokumencie również wizerunku osoby, której dane dotyczą. Takie postanowienie projektu ustawy będzie stanowić podstawę przetwarzania tej danej, tj. wizerunku twarzy na potrzeby tzw. „uproszczonego certyfikatu”. Na potrzeby takiego rozwiązania prawnego, konieczne było dokonanie zmian w pozostałych aktach prawnych w celu przekazania niezbędnych danych (więcej w uzasadnieniu do art. 8, 9 i 10 projektu ustawy).

- 6) możliwości wydawania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID wraz z odwzorowaniem wizerunku twarzy posiadacza tego zaświadczenia przez osoby wykonujące zawód medyczny.

Art. 6, który zostanie dodany do ustawy COVID będzie uprawnieniem dla osób wykonujących zawód medyczny do wydania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID wraz z odwzorowaniem wizerunku twarzy posiadacza tego zaświadczenia (uproszczonego certyfikatu). Takie rozwiązanie zapewni powszechny dostęp do tych zaświadczeń, które staną się koniecznością w zakładach pracy, z powodu możliwości żądania pracodawcy okazania tych dokumentów. Niezbędne jest zatem zapewnienie szerszego dostępu do przedmiotowych zaświadczeń, niż tylko za pomocą przenośnych elektronicznych nośników danych. Nowododany przepis stanowić będzie także podstawę przetwarzania danych zawartych w unijnych cyfrowych zaświadczeniach COVID (ograniczonych jednak jedynie do stanu zdrowia) i wizerunku osoby, której on dotyczy, dla osób wystawiających te uproszczone certyfikaty.'

- 7) możliwości nałożenia przez kierownika podmiotu wykonującego działalność leczniczą obowiązku zaszczepienia się przeciwko COVID-19 na pracowników lub osoby pozostające w stosunku cywilnoprawnym, jeżeli nie ma przeciwwskazań do szczepienia się w zakresie ich stanu zdrowia.

Dodatkowo, na mocy nowego art. 7, będzie możliwe nałożenie obowiązku zaszczepienia się przeciwko COVID-19 na osoby zatrudnione oraz pozostające w stosunku cywilnoprawnym w podmiocie wykonującym działalność leczniczą, jeżeli nie ma przeciwwskazań do szczepienia w

zakresie ich stanu zdrowia. Taki obowiązek będzie mógł nałożyć kierownik takiego podmiotu. Obowiązek będzie dotyczył wszystkich osób pracujących w podmiocie, a nie tylko wykonujących świadczeń zdrowotnych.

Takie rozwiązanie prawne związane jest niewątpliwie ze specyfiką wykonywanej pracy przez zatrudnionych w podmiotach wykonujących działalność leczniczą. Osoby te wykonują pracę w miejscu, w którym ryzyko zarażenia wirusem SARS-CoV-2 jest bardzo wysokie. Intencją prawodawcy było zapewnienie maksymalnej ochrony przed zachorowaniem, a także maksymalne wyeliminowanie występowania choroby COVID-19 w społeczeństwie.

Projekt ustawy wprowadza ponadto stosowne, wynikowe, zmiany do: ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 617, z późn. zm.), ustawy z dnia z 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2021 r. poz. 816, z późn. zm.), a także ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666, z późn. zm.).

Aby nowa aplikacja Skaner Certyfikatów COVID, mogła prawidłowo funkcjonować, niezbędne jest zapewnienie możliwości przetwarzania niezbędnych danych przez osoby do tego uprawnione. Jak zostało to już podkreślone, unijne cyfrowe zaświadczenia COVID w swoim określonym zakresie danych nie zawierają wizerunku osoby, której ten dokument dotyczy. W związku z powyższym niezbędne jest zapewnienie w przepisach prawa, udostępnienia danej o wizerunku osoby ministrowi właściwemu do spraw zdrowia. W tym celu konieczne jest dodanie kolejnego podmiotu (ministra właściwego do spraw zdrowia) do katalogu podmiotów określonych w art. 54a ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych, na mocy którego minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia dane zgromadzone w centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych. Dodatkowo koniecznym było dokonanie zmiany w ustawie z dnia z 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, w której należało sprecyzować, iż dana: wizerunek osoby, będzie przekazywana z Rejestru Dowodów Osobistych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, tj. Elektronicznej Platformy Gromadzenia, Analizy i Udostępnienia Zasobów Cyfrowych o Zdarzeniach Medycznych, tzw. Platforma P1. W następstwie dodania takiego postanowienia, konieczne były zmiany w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia. Na potrzeby tego rozwiązania prawnego należało zapewnić możliwość przetwarzania wizerunku twarzy w systemie informacji w ochronie zdrowia, a także

dodać przepis, który będzie określał iż wizerunek twarzy, będzie przekazywany do Centralnego Wykazu Usługobiorców i zapewni się stały dostęp do tej danej. Takie zmiany legislacyjne pozwolą na funkcjonowanie aplikacji Skaner Certyfikatów COVID, a także weryfikowanie statusu zdrowotnego pracowników oraz osób pozostających w stosunku cywilnoprawnym z tym pracodawcą.

Ponadto proponuje się wprowadzenie zmiany w art. 66 ust. 3 ustawy o dowodach osobistych, mającej na celu uzupełnienie o ministra właściwego do spraw zdrowia katalogu podmiotów, które są uprawnione do korzystania z danych udostępnianych w trybie pełnej teletransmisji danych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawach szczególnych. Zmiana ta jest skorelowana ze zmianą w art. 55 ust. 6b, który stanowi o przekazywaniu zdjęcia z bazy dowodów osobistych do P1. Zauważa się, że art. 66 ust. 3 reguluje specyficzny tryb dostępu do danych, a art. 55 zapewnia dostęp do danych z rejestru dowodów dla P1 (w zakresie zdjęcia).

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia z uwagi na jej szczególny charakter i konieczność pilnego zastosowania projektowanych instytucji normatywnych. Takie rozwiązanie przyczyni się pozytywnie do ochrony zdrowia osób zatrudnionych oraz korzystających z usług w czasie epidemii i stanu zagrożenia epidemicznego przez wprowadzenie mechanizmu weryfikacji statusu zdrowotnego osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach. Ponadto, proponuje się aby przedsiębiorstwa zatrudniające wyłącznie osoby zaszczepione lub ozdrowieńców, lub osoby posiadające negatywny wynik testu w kierunku SARS-CoV-2, z których usług korzystają osoby o takim samym statusie zdrowotnym nie będą podlegać ograniczeniom wprowadzanym w związku z ogłoszeniem stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Tak określone*mu* *vacatio legis* nie stoją na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawnego, a realizacja celów projektu ustawy, wymaga, aby weszła ona w życie

w zaproponowanym powyżej dniu. Mając na uwadze powyższe, proponowany termin wejścia w życie ustawy jest uzasadniony.

Zgodnie z art. 1 ust. 4 minister właściwy do spraw zdrowia w drodze rozporządzenia ustali liczbę testów diagnostycznych w kierunku SARS-CoV-2 możliwych do wykonania w jednostce czasu dla pracowników oraz osób pozostających w stosunku cywilnoprawnym z pracodawcą.

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy będzie miał wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt ustawy przyczyni się pozytywnie do ochrony zdrowia osób zatrudnionych oraz korzystających z usług w czasie epidemii i stanu zagrożenia epidemicznego.

Przyjęcie projektowanych rozwiązań może skutkować koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa w kwocie około 1 mld zł w perspektywie roku, związanych z zakupem i umożliwieniem wykorzystania testów diagnostycznych w kierunku SARS-CoV-2. Natomiast nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do uchwalenia projektu ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

W trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.